

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ 25 MARTIE (1821) LA PATRIARHIE

Miercuri, pe 12/25 martie 2020, Patriarhia a sărbătorit ziua națională de la 25 martie 1821 la Biserica Sfântului Mormânt.

Sărbătoarea a fost prăznuită cu Doxologie ca mulțumire către Dumnezeu pentru ajutorul Său în eliberarea neamului nostru de sub jugul otoman al sclaviei și ca rugăciune pentru odihna sufletelor strămoșilor noștri, a mucenicilor neamului, ale clerului și mirenilor care au luptat glorios și au căzut pentru țara și credința lor.

Doxologia a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, având drept împreună-slujitori Arhiepiscopi și Ieromonahi aghiotafiți, la slujbă participând domnul Christos Sophianopoulos și membrii ai comunității grecești.

La Sala de Primire a Patriarhiei, după Doxologie, Consulul General și Preafericirea Sa s-au adresat celor prezenți. Discursul Preafericirii Sale este reprodus mai jos, în traducere:

„Rigas Feraios scrie în „Thurios,” una dintre poeziile sale: este mai bine să trăiești o oră de viață liberă, decât să trăiești timp de patruzeci de ani sub sclavie și închisoare ... vino în acest moment cu un singur cuvânt pentru a jura pe cruce ...

Excelența voastră, domnule Consul General al Greciei Christos Sophianopoulos,

Cucernici Părinții și frații,

Dragi frați și surori în Hristos

Astăzi, poporul grec ortodox sărbătorește aniversarea zilei de

25 martie 1821, ziua Bunei Vestiri a renașterii de sub jugul otoman al sclaviei.

Evenimentul istoric al revoluției grecești din 1821 nu se referă numai la libertatea de sub jugul otoman, ci se referă în primul rând la dreptul ireversibil, dat de Dumnezeu, la libertate națională, așa cum Sf. Pavel predică : „Și a făcut dintr-un sânge tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pământului, așezând vremile cele de mai înainte rânduite și hotarele locuirii lor” (Fapte 17 : 26).

Credința în Dumnezeu cel viu, Domnul nostru Iisus Hristos, care ne-a slobozit din robia vrăjmașului și dorința puternică de libertate a țării au fost sursa inepuizabilă de putere atât pentru conducătorii revoluției, cât și pentru grecii înrobiți.

Râvna pentru darul dumnezeiesc al libertății și al țării este pe deplin justificată de lupta jertfelnică și martirică a grecilor înrobiți, al căror jurământ „a fost făcut pe Crucea lui Hristos”, cum spunea Rigas Feraios. Și, după cuvântul Sfântului Petru, „Și cine vă va face vouă rău, dacă sunteți plini de râvnă pentru bine” (1 Petru 3: 13).

Și spunem acest lucru, deoarece motivele luptătorilor din 1821 erau primare, și anume, pure și impulsive, fără influență externă. Acest lucru este mărturisit și de sloganul revoluționar al Bătrânului din Moria, Theodoros Kolokotronis „acum lupta este pentru credința lui Hristos și pentru libertatea țării”.

Conștiința națională colectivă a grecilor, formată de valorile înalte ale moștenirii culturale clasice și de principiile nepieritoare și indefinibile ale tradiției ortodoxe patriarhale, a opus ”chipului acestei lumi (care) trece” (1 Cor. 7, 31) libertatea sufletului și „cetatea stătătoare” (Evrei 13: 14) sau mai degrabă, țara Hristosului înviat.

Cu alte cuvinte, sărbătoarea anuală a renașterii naționale din 1821 nu este doar un fapt de comemorare istorică ci și un

mesaj moral pentru prezentul și viitorul așa-numitei lumi dezvoltate care, fiind prinsă în capcana fericirii materiale și financiare, în mod conștient.

Și contribuția Bisericii, prin sfântul său cler, inclusiv prin membri ai Frăției noastre Aghiotafite, a fost decisivă. Nenumărați Ierarhi, printre care Palaion Patron Gherman, care au ridicat stindardul revoluției, preoții, precum Cosma Aitolos și simplii călugări, și-au vărsat sângele și au devenit martiri ai libertății național-religioase, care „se naște din oasele sacre ale grecilor”, după cum spune poetului nostru național Dionysios Solomos.

Venerabila noastră Frăție Aghiotafită, după cuvintele Sfântului Pavel: „Stați deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei” (Gal. 5:1), dând, cum se cuvine, „tuturor cele ce sunteți datori” (Romani 13:7), și participând la sfânta comemorare a renașterii cuviosului popor al grecilor, a mers la Biserica Sfântului Mormânt unde ne-am rugat în Doxologie și am adus laude pentru „sângele Crucii Sale” (Col. 1:20) și Domnului nostru Iisus Hristos Cel înviat din morți.

De asemenea, ne-am rugat pentru odihna sufletelor celor care au luptat eroic pentru credință și țară și au mucenicit pentru poporul grec ortodox.

Prin urmare, cu această ocazie, haideți să facem un toast și să strigăm, cum se cuvine:

Trăiască 25 martie 1821!

Trăiască poporul nobil și regal al grecilor ortodocși!

Trăiască Elada!

Trăiască Frăția noastră Aghiotafită!”

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/jyMEovFXScI>